



## Arrest

nr. 67 910 van 4 oktober 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. WATHION loco advocaat M. VANDEVYVERE en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 april 2011 het Rijk binnen en diende op 20 april 2011 een asielaanvraag in. Op 8 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

#### 1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

##### **A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren in Magure (gemeente Lipjan in Kosovo). U bent Servisch staatsburger. U hebt Kosovo 22 jaar geleden verlaten. U ging met uw echtgenote, A.R.(O.V. X, CGVS X) naar Krusevac in Servië. Uit uw verklaringen blijkt dat u steunt op dezelfde asielmotieven als die uw echtgenote ten overstaan van het Commissariaat-generaal naar voor*

bracht. Zo beaamt u dat uw zoon genaaid moest worden aan zijn hoofd na een incident met Servische kinderen en dat uw vrouw regelmatig haar boodschappen moest afgeven om te mogen voorbij gaan. U verklaart dat u zelf een gelijkaardig voorval heeft meegemaakt. U beaamt verder dat uw kinderen niet konden ingeschreven worden op school en dat u geen uitkering kreeg. U bevestigt dat u gezondheidsproblemen heeft, dat u moeilijk kan spreken. Deze problemen hebt u gekregen nadat u in Kosovo door Albanezen met een houten stok op de keel werd geslagen. U bent in totaal drie keer geopereerd. Deze redenen deden u uw land verlaten. U bent op 16 april 2011 uit Servië naar België vertrokken, waar u aankwam op 20 april 2011. Dezelfde dag nog vroeg u asiel aan. Uw echtgenote legt de volgende documenten voor: haar Servisch paspoort, afgegeven op 24 februari 2011, uw paspoort, afgegeven op 29 maart 2011, de paspoorten van uw kinderen S., D., A., afgegeven op 18 maart 2011, de paspoorten van uw kinderen F. en F., afgegeven op 3 maart 2011 en het paspoort van uw zoon E., afgegeven op 2 februari 2011. Verder legt ze haar geboorteakte neer, afgegeven op 30 juli 2010, uw geboorteakte, afgegeven op 23 april 2008, en de geboorteakten A., S., en D., afgegeven op 9 maart 2011, de geboorteakten van F. en F., afgegeven op 2 maart 2011 en de geboorteakte van E., afgegeven op 2 februari 2011 en 7 pagina's attesten over uw gezondheid, afgegeven op 4 oktober 2010, 23 november 2010, 14 december 2010, 18 januari 2011 en 19 januari 2011.

## **B. Motivering**

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de redenen waarom u asiel aanvraagt aansluiten bij die van uw echtgenote A. R. (O.V. 6.802.037, CGVS 11/14748). Aangezien inzake haar asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing voor uw vrouw luidt als volgt: "Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen en van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, moet worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Wat betreft het incident waarbij uw zoon met een kapotte wenkbrauw thuiskwam nadat uw dochter met hem snoep was gaan kopen, kan niet met zekerheid gesteld worden dat uw zoon geduwd of geslagen is door de Servische kinderen die in de buurt aan het spelen waren. U verklaart immers dat uw zoon klein is en niet kan praten. Hijzelf heeft u niets over de gebeurtenis kunnen vertellen. U verklaart ook dat uw dochter niets heeft gezien, aangezien ze op dat moment in de winkel was. Ze zag pas toen ze buitenkwam dat haar broer gewond was aan de wenkbrauw (CGVS 11/14748, p. 11-12). Uw vermoeden dat uw zoon geduwd is leidt u enkel af uit het feit dat de andere kinderen uw zoon zouden hebben uitgescholden voor zigeuner en hem zouden hebben gezegd dat hij daar niet mocht komen spelen (CGVS 11/14748, p. 12). Wat er ook van zij, het feit dat uw zoon één keer geduwd zou zijn door andere Servische kinderen, kan bezwaarlijk als zwaarwichtig genoeg beschouwd worden om als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aanzien worden. U verklaart verder dat u in totaal 20 of 30 keer op straat door Serviërs bent tegen gehouden. Telkens moest u 2000 dinar of uw boodschappen moest afgeven, voor u mocht voorbij gaan. Deze Serviërs zouden hebben gezegd dat u als Romavrouw Servië moest verlaten. Zowel voor het incident met uw zoontje als voor het de keren dat u op straat geld of boodschappen moest afgeven, hebt u niet aangetoond dat u geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij zich in eerste instantie tot zijn eigen autoriteiten wendt voor bescherming alvorens een beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput. Gezien u verklaart zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten is er geen belet om de bescherming daarvan in te roepen (CGVS 11/14748 p. 9). U verklaart geen klacht te hebben ingediend bij de politie, omdat u dacht dat u meer problemen zou krijgen. U denkt dat de Servische politie u niet zou beschermen tegen de Serviërs. Gevraagd naar de reden waarom u dat denkt, verklaart u dat de politie niet ter plaatse zou komen als ze gebeld worden. U verklaart echter expliciet dat u zelf niet heeft meegemaakt want dat u nooit dacht aan klacht indienen uit vrees dat uw man het slachtoffer zou kunnen worden van represailles. Als er u opnieuw gevraagd wordt waarom u denkt dat de politie u niet zou helpen beweert u echter dat u wel twee keer de politie belde maar dat ze niemand stuurden (CGVS 11/14748, p. 12, 13). Gezien u eerst expliciet verklaarde nooit bij de politie te hebben geklaagd komt dit echter niet geloofwaardig over. Zelfs moest de politie niet (tijdig) ter plaatse komen om een incident te verhinderen

zou dit u er trouwens niet van kunnen weerhouden persoonlijk klacht te gaan neerleggen tegen de mensen die u lastig vielen. Uit de informatie van het CGVS blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiëren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Voorts blijkt uit de informatie van het CGVS dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/ politieel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. U haalde verder aan dat u uw kinderen niet op school kon inschrijven en geen uitkering kreeg. Hierover kan worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land

van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. 3 Problemen blijven er vooral voor Roma en ontheemden zonder identiteitsdocumenten. U bevindt zich evenwel niet in deze situatie. U bent immers in het bezit van een paspoort en een geldige identiteitskaart. Uit uw verklaring blijkt dat u zich zonder probleem kon laten registreren in de gemeente van Krusevac en in het arbeidsbureau. U beschikte over een ziekteboekje. U kon zonder problemen een huis huren van een Serviër in Krusevac (CGVS 11/14748, p. 6-7). Deze elementen wijzen erop dat er geen sprake is van discriminatie op verschillende domeinen in die vergeleken kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Indien er al discriminaties zouden worden vastgesteld, bijvoorbeeld bij de pogingen uw zoon in te schrijven in het onderwijs, biedt het aanwezige wettelijke kader in Servië de mogelijkheid om hiertegen te reageren. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2011 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd. Wat betreft het incident waarbij uw man door Albanezen geslagen werd, dat aanleiding gaf tot zijn medische problemen, moet worden vastgesteld dat deze gebeurtenis plaatsvond in Kosovo (CGVS 11/14748, p. 14 & CGVS 11/14747, p. 2), waardoor ze allerminst een eventuele vrees voor een terugkeer naar Servië kan rechtvaardigen. In zoverre dit incident verband zou houden met de vluchtelingenconventie kan hij immer de bescherming van zijn nationale overheid, de Servische, invoeren. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u in Servië toegang had tot de gezondheidszorg. U verklaart immers dat u gezondheidsboekjes had in Servië. U verklaart bovendien dat uw man twee keer is geopereerd (CGVS 11/14748, p. 15). Uw man zelf verklaart dat hij drie keer is geopereerd (CGVS 11/14747, p. 2). Wat betreft de, door attesten gestaafde, gezondheidstoestand van uw man, moet dus worden vastgesteld dat dit medische probleem buiten het toepassingsgebied valt van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, inzake bescherming in de zin van de vluchtelingenconventie, evenals van artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische problemen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. De documenten die u voorlegt kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit en die van uw man en kinderen worden immers niet in twijfel getrokken. De medische attesten ondersteunen de gezondheidsproblemen van uw man. Ook die worden hier echter niet in vraag gesteld. Ook inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot H. K. (O.V. 6.802.033, CGVS 11/14747) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als eerste middel de *"schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"* in en als tweede middel de *"schending van artikel 48/4"* van diezelfde wet. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg tevens de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat de middelen vanuit dit oogpunt zullen worden onderzocht.

## 3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Servië te zijn ontvlucht omdat zijn gezin er belaagd en gediscrimineerd werd omwille van hun Roma etnie. Ter terechtzitting toont verzoeker de originele Servische geboorteaktes. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn beweerde problemen dermate zwaarwichtig waren dat zij als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kunnen worden beschouwd, noch dat hij geen beroep kon doen op de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten om aan zijn problemen te verhelpen.

3.2. Verzoeker betwist dat hij *"beroep had kunnen doen op de Servische autoriteiten om zijn problemen op te lossen"*. Verzoeker voert aan dat *"Zelf verwijst de Commissaris- Generaal al naar de noodzakelijke en belangrijke hervormingen die nog doorgevoerd moeten worden binnen de Servische politie"* en is *"van oordeel dat deze diensten hem toch niet zouden helpen"*. Verzoeker was dan ook niet geneigd *"hiervoor klacht in te dienen tegen deze politie"* en bijkomend wijst hij op de *"angst onder de Roma bevolking voor de Servische politie dat het voor hun meer dan normaal is om geen klacht in te dienen tegen deze politie"*. Ter adstructie wijst verzoeker op algemene informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, met name een *"Rapport van de EU over de integratie van Roma in Servië"*, een *"Brief van het Europees Centrum voor de rechten van de Roma aan de minister van Binnenlandse zaken van Servië d.d. 17 juni 2010"* en een *"Rapport van het Europees centrum voor de rechten van de Roma over de situatie van Roma in Servië juni 2010"*.

3.3. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationale bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Daargelaten de geloofwaardigheid van de incidenten waar verzoeker beweert het slachtoffer van te zijn geweest en of deze al dan niet etnisch geïnspireerd waren, wat zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt inzake de verwonding van hun zoontje bovendien louter hypothetisch is nu de precieze omstandigheden waarin hij zich verwondde hen onbekend zijn, toont verzoeker niet aan dat deze feiten een vervolging uitmaken in de zin van het Vluchtelingenverdrag dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Immers uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan de administratieve dossiers werd toegevoegd, blijkt dat zoals verzoeker zelf aangeeft de algemene situatie in Servië *"verbeterd is ten opzichte van vroeger"* en er in Servië geenszins sprake is van systematische, specifiek op Roma gerichte mensenrechtenschendingen uitgaande van de Servische overheid. De Roma worden politiek vertegenwoordigd zowel in het parlement als in de lokale gemeenteraden en reeds in 2005 ontwikkelden de Servische autoriteiten een actieplan, dat ambieert om

de levensomstandigheden van de Roma in Servië op alle gebied te verbeteren, in het bijzonder wat onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en werkgelegenheid betreft (*Decade of Roma Inclusion, 2005- 2015*) en werd er de “*wet op het verbod op discriminatie*” aangenomen, die uitdrukkelijk voorziet in gerechtelijke bescherming tegen discriminatie (zie de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie “*SUBJECT RELATED BRIEFING. SERVIË. Situatie van Roma in Servië*”).

3.4. Anderzijds is aannemelijk dat zoals verzoeker het stelt “*de situatie in Servië nog altijd niet optimaal is*” en blijkt zowel uit de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier, alsook uit de informatie die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift, dat Roma het sociaaleconomisch moeilijker kunnen hebben in Servië, dat er nog steeds incidenten kunnen plaatsvinden waarbij Roma geïsoleerd en gediscrimineerd worden en dat instituten zoals de EU en het ERRC de Servische autoriteiten aanmoedigen hun pogingen om de Roma te integreren en discriminatie te bestrijden, verder te zetten en te intensifiëren. De door verzoeker neergelegde informatie toont dan ook geenszins het onvermogen aan van de lokale autoriteiten om de Roma te beschermen, laat staan een nood aan internationale bescherming. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie dat door de Servische wetgever verschillende initiatieven werden opgestart ter zake waardoor voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging worden gegarandeerd en dat een intern controleorgaan klachten inzake het optreden van de politie behandelt. Zelfs indien verzoeker meent dat zijn gezin geïsoleerd of gediscrimineerd werd in Servië, dan nog wordt niet aannemelijk gemaakt dat dit op systematisch was, noch dat hij geen beroep konden doen op de Servische autoriteiten of op een andere vorm van nationale bescherming. Verzoeker kan dan ook geenszins worden bijgetreden waar hij meent nood te hebben aan internationale bescherming.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

#### 4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en verwijst in dit verband integraal “*naar de standpunten die hij hierboven reeds heeft uiteengezet met betrekking tot de vluchtelingenstatus*”.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Wat verzoekers medische problemen betreft blijkt uit het dossier dat verzoeker een gezondheidsboekje had, meermaals werd geopereerd en derhalve klaarblijkelijk toegang had tot medische zorgverlening in Servië. Verder benadrukt de Raad in dit verband dat hij overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de vreemdelingenwet niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoeker dient zich inzake de beoordeling van zijn medische problemen te richten tot de geëigende procedure.

#### 5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK